

Lecția 3

A cui problemă este?

Cum sunt împărțite responsabilitățile sociale?

Obiectiv de învățare	Să examineze natura comună a responsabilității pentru probleme sociale.
Sarcinile elevilor	Elevii discută despre responsabilitatea pentru anume probleme sociale. Elevii finalizează un cadru conceptual. Elevii produc răspunsuri în scris la problemele ridicate.
Resurse	Copii ale „scrisorii”. Tablă. Hârtie pentru redactare individuală de către elev.
Metode	Analiză critică structurată. Analiză și discuție în grup. Obținerea consensului și negociere. Sarcină individuală de scriere.

Învățare conceptuală

Problemă socială: O problemă experimentată de toți sau de mai mulți membri ai unei comunități, iar răspunderea pentru aceasta este împărțită de diferite părți ale comunității sau de comunitate în general. Responsabilitatea pentru o problemă socială nu este neapărat împărțită în mod egal între părțile implicate.

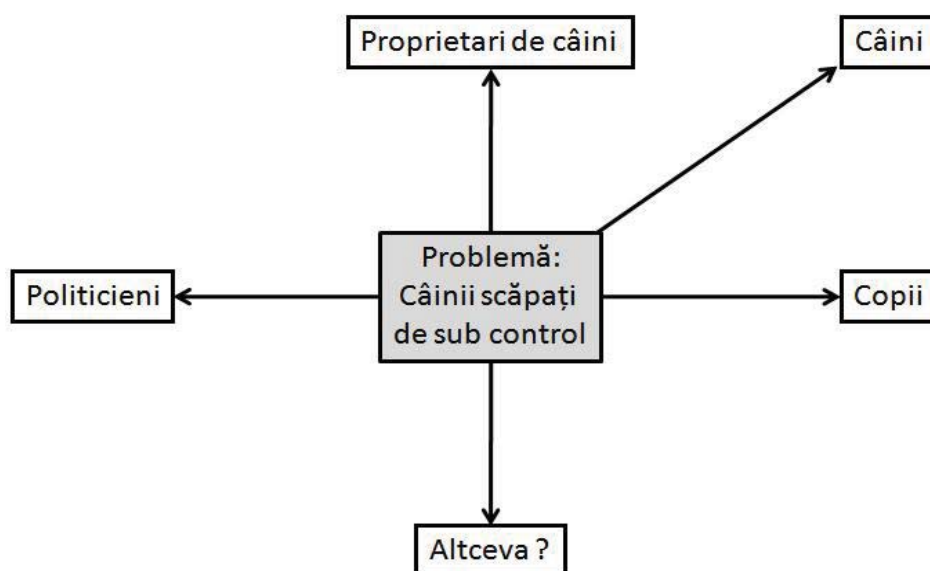
Grad de responsabilitate: Gradul în care cineva poate fi responsabil pentru o problemă socială.

Lecția

Profesorul prezintă scrisoarea imaginară trimisă ziarului local. Aceasta conține plângeri în legătură cu două probleme sociale care îi îngrijorează pe locuitorii unui oraș.

Profesorul le cere clasei de elevi să: a) identifice problemele și b) să facă o listă (pentru ambele probleme) cu oamenii care ar putea fi responsabili. Profesorul poate ajuta în acest proces desenând pe tablă o schemă, așa cum se indică mai jos.

Cine este implicat în orice fel în această problemă?

Lucru în grup

Pasul 1

Împărțiți clasa în grupuri de trei sau patru persoane. Dați fiecărei persoane din grup un număr de puncte egal cu numărul părților implicate.

Pasul 2

Fiecare membru al grupului împarte mai întâi punctele părților în funcție de modul în care consideră că ar trebui împărțită răspunderea pentru problemă. De exemplu, s-ar putea ca copiii și câinii să nu primească niciun punct, dar proprietarii câinilor și politicienii ar putea împărți punctele între ei sau unul ar putea primi mai multe puncte decât celălalt.

Pasul 3

Atunci când fiecare membru al grupului s-a decis, își împărtășesc pe rând ideile unii cu alții, prezentând motivele. Elevii se pot răzgândi în acest stadiu. În final, fiecare grup totalizează punctele acordate fiecărei părți. Această situație reprezintă modul în care grupul ca întreg consideră că ar trebui împărțită răspunderea pentru această problemă.

Profesorul discută cu întreaga clasă concluziile la care au ajuns grupurile. Profesorul explorează diferitele opinii exprimate, obținând de la elevi motivele care stau la baza acestor judecăți.

Dacă timpul permite, repetați exercițiul cu problema mizeriei și gunoiului. Sau înlocuiți cu o problemă mai relevantă pentru localitatea școlii sau mai provocatoare pentru capacitatea grupului.

Notă

Problemele din aceste exemple sunt adecvate pentru elevii care nu au încă foarte mare experiență în discutarea problemelor politice. Acest lucru se întâmplă pentru că acestea sunt concrete, vizibile și relativ ușor de înțeles (deși sunt destul de dificil de rezolvat). Clasele mai mari sau mai avansate ar trebui să fie solicitate să discute probleme mai sofisticate, cum ar fi șomajul sau rasismul, folosind același tip de cadru conceptual.

Pasul 4: Discuție care rezultă din exercițiu

În sesiunea plenară finală, profesorul solicită elevilor să se gândească dacă oamenii își asumă, în general, responsabilitatea pentru acțiunile lor. Dacă nu, să se gândească cum ar putea fi convinși să facă acest lucru. Va ajuta educația în vreun fel? Sau este necesar să se creeze noi legi sau să se introducă sancțiuni mai mari? În cazul în care guvernul local sau național acceptă responsabilitatea pentru anumite probleme, întrebați-i pe elevi despre costul probabil și cum ar trebui să fie plătit acesta. Profesorul ar putea cere clasei, de asemenea, să se gândească la rolul tinerilor în rezolvarea problemelor sociale de acest gen. Aceștia ar trebui să fie scutiți de răspundere din cauza vârstei lor? Este corect ca tinerii să lase problemele comunității în sarcina adulților? Astfel de probleme ar putea constitui baza unei sarcini individuale de scriere.

Profesorul explică necesitatea ca politicienii locali și naționali să fie conștienți de probleme pe măsură ce acestea se dezvoltă. Politica înseamnă adesea a aborda problemele comune ca o comunitate. Aceasta nu înseamnă că guvernele pot rezolva orice problemă, și multe probleme nu ar apărea dacă oamenii și-ar asuma o mai mare responsabilitate pentru consecințele acțiunilor lor de la bun început.